

РЕШЕНИЕ

№ 6132

гр. София, 06.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 06.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **5022** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК20131085, със седалище и адрес на управление: [населено място], срещу Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 01-2600/ 4826 от 30.04.2020 г., издаден от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" /ДФЗ/.

С жалбата се иска оспореният акт да бъде отменен, доколкото счита че е издаден при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и в явно противоречие на материалния закон.

В съдебното заседание по делото, жалбоподателят, редовно призован не изпраща представител и не взема отношение по жалбата.

Ответникът по жалбата – заместник-изпълнителния директор на ДФ "Земеделие", чрез юр.Л. оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно призована не изпраща представител и не взема отношение по жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят бил поел многогодишен ангажимент по мярка 211 "Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони" с подаване на заявление УИН 22/070512/47881. При извършването на административни

проверки на основание чл. 37, ал. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители било установено, че за кампания 2016, кандидатът не е подал заявление за подпомагане с декларирана мярка 212, регламентирана в Наредба № 11 от 03.04.2008 г. за условията и реда за прилагане на мярка 211 "Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони" и мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. С неподаването на заявление за подпомагане с декларирана мярка 212 за кампания 2016, според решаващия орган били нарушени изискванията на чл. 4. ал. 1, т. 2 и 3 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., според които кандидатите за подпомагане били длъжни да подават заявление за подпомагане с декларираните площи в съответния необлагодетелстван район всяка година след първото компенсаторно плащане, както и да извършват земеделска дейност в съответния необлагодетелстван район за период от най-малко пет последователни години от първото компенсаторно плащане.

Неспазвания на изискванията по мярка 212, уредени в чл. 14, ал. 1 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., според решаващия орган водели до това, че кандидатът [фирма] следвало да бъде изключена от подпомагане по мярка 212 и следвало да възстанови получените до момента компенсаторни плащания за необлагодетелстваните райони или част от тях, в зависимост от годината, в която е прекратил участието си в мярката.

По мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони" изплатените суми по години били както следва: Първа година от ангажимента - подадено заявление с УИН: 22/070512/47881 за кампания 2012, изплатена сума 32492,61 лв.; Втора година от ангажимента - подадено заявление с УИН: 22/440613/52991 за кампания 2013, изплатена сума 35469,49 лв.; Трета година от ангажимента - подадено заявление с УИН: 22/260614/56292 за кампания 2014, изплатена сума 18740,52 лв.; Четвърта година от ангажимента - подадено заявление с УИН: 22/010615/60559 за кампания 2015, изплатена сума 36694,33 лв.;

Общата изплатена сума по мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони", представляваща сбор от изплатеното финансово подпомагане по мярката през годините, предхождащи годината на прекратяване на ангажимента, била в размер на 123396,95 лв.

В съответствие с чл. 14, ал. 1, т. 4 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., бенефициентът следвало да възстанови 30849,24 лв., което представлявало 25 % от получената субсидия по мярката, тъй като прекратил участието си по мярка 212 след четвъртата година от поетия ангажимент.

С писмо с изх. № 01-2600/4826 от 15.08.2019 г., ДФ „Земеделие“ — РА уведомила кандидата за откриване на административно производство за издаване на АУПДВ, съгласно чл. 26, ал. 1 от АПК. В писмото били изложени фактическите обстоятелства, въз основа на които било прието, че са налице основания за издаване на АУПДВ. Дадена му била възможност да предостави допълнителна информация - становище или възражение по гореизложените факти, в съответствие с чл. 34, ал. 3 от АПК или да възстанови доброволно сумата, за която е извършено недължимо плащане, в случай че приеме фактическите констатации за основателни.

С писмо с вх. № 01-2600/4826 от 16.09.2019 г. кандидатът възразил срещу откритото производство по издаване на АУПДВ. След разглеждане на допълнително

представената информация ДФЗ-РА не приела направените възражения за основателни, поради факта, че в приложимото национално законодателство било заложено изискване към земеделските стопани след поемане на многогодишния ангажимент по съответната мярка да декларират и стопанисват площи в дадения необлагодетелстван район за период от пет години, като не било задължително тези площи да са едни и същи. Заявяването от кандидата на други площи, попадащи в териториалния обхват на районите с ограничения, различни от планинските – НР1, не възпрепятствало изпълнението на многогодишния ангажимент. При невъзможност за деклариране на площи в съответния необлагодетелстван район, с които да бъде изпълнен поетия ангажимент същият можело да бъде прехвърлен на друго лице при спазване на изискванията на чл. 14 ал. 4 от НАРЕДБА № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания.

ДФ "Земеделие" - Разплащателна агенция не намерила основание за промяна на становището си, изразено в издадено писмо с Изх. № 01-2600/4826 от 15.08.2019 г.

Във връзка с горното, на основание чл. 14, ал. 1, т. 4 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., чл. 59, ал. 1 и 2 от Административнопроцесуалния кодекс и във връзка с чл. 166 от Данъчно- осигурителния процесуален кодекс, и чл. 20а, ал. 6 и ал. 5 предложение първо във връзка с ал. 2 и ал. 1 от Закона за подпомагане на земеделските производители, изключили от подпомагане и бил издаден на [фирма], ЕИК20131085 акт за установяване на публично държавно вземане в размер на 30849,24 лв., представляващ 25 % от общата изплатена сума по мярка 212 за кампании 2012, 2013, 2014, 2015 на основание чл. 14, ал. 1, т. 4 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г.

С оглед така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата до АССГ е подадена чрез ДФЗ, същата е в срок и тъй като изхожда от надлежна страна с правен интерес, съдът я намира за ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл.162, ал. 2, т. 8 от ДОПК публични са държавните и общинските вземания за недължимо платени и надплатени суми, както и за неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз, включително свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, включително финансови корекции, надплатен аванс, надхвърлени процентни ограничения, превишени позиции по бюджета на проекта, кръстосано финансиране, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз. Събирането на държавните и общинските публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закон е установено друго. Съгласно чл. 166 ДОПК установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон, а ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в АПК.

В случая с оспорения акт е установено публично вземане от категорията на

посочените в чл.162, ал. 2, т. 8 ДОПК.

Съгласно чл.20а, ал.4 и 5 от Закона за подпомагане на земеделските производители актовете за установяване на публични държавни вземания се издават от изпълнителния директор на ДФЗ, който може да делегира със заповед тези правомощия на заместник изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда. Видно от представената по делото Заповед № 03-РД 2891/23.07.2019г. (л.11) изпълнителният директор на ДФЗ е възложил на заместник-изпълнителния директор П. С. да издава и подписва актовете за установяване на публични държавни вземания по всички схеми и мерки по директните плащания, посочени в чл.1 от Наредба № 5/27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания, поради което следва да се приеме, че оспореният акт е издаден от компетентен орган.

Спазени са изискванията за форма на административния акт, като в него ясно са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Не се установяват и нарушения на административнопроцесуалните правила – ДФЗ е уведомил жалбоподателя за започналото производство по издаване на АУПДВ, като е дадена възможност на дружеството да изрази становище и да представи доказателства, а последното е сторило това в законоустановения срок.

Оспореният АУПДВ е и материалнозаконосъобразен, както издаден в съответствие с целта на закона.

Съгласно чл.4, ал.1, т.2 и 3 от Наредба № 11 от 3.04.2008 г. за условията и реда за прилагане на мярка 211 "Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони" и мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. (Наредба № 11/2008г.), кандидатите за подпомагане по реда на тази наредба са длъжни да извършват земеделска дейност в съответния район за период от най-малко пет последователни години от първото компенсаторно плащане, както и да подават заявление за подпомагане с декларирани площи в съответния необлагодетелстван район всяка година след първото компенсаторно плащане. Посоченото изискване кореспондира с нормата на чл.3, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 65/2011 на Комисията от 27 януари 2011 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета по отношение на прилагането на процедури за контрол, както и кръстосано спазване по отношение на мерките за подпомагане на развитието на селските райони, която предвижда, че за мерките с многогодишни плащания бенефициерите подават искане за годишно изплащане.

Съгласно чл.14, ал.1 от Наредба № 11/2008г. /в относимата редакция/, Земеделски стопанин, който не подаде заявление за подпомагане по време на поетия петгодишен ангажимент, се изключва от подпомагане по тази наредба и се задължава да възстанови получените до момента компенсаторни плащания за необлагодетелстваните райони или част от тях в зависимост от годината, в която е прекратил участието си в мерките, както следва: - след първата година - 100 %; след втората година - 75 %; след третата година - 50 %; след четвъртата година - 25 %.

Видно от посочените разпоредби, лицата, одобрени за участие по мярка 212 следва ежегодно да подават „заявление за плащане“ до изтичане на ангажимента им в рамките на 5 последователни години, като в противен случай се изключват от подпомагане и дължат възстановяване на получените до момента компенсаторни

плащания. В конкретния случай, при извършените административни проверки е констатирано, че жалбоподателят, като одобрен бенефициер за участие по мярка 212, не е заявил участие за кампания 2016г., която се е явява петата поредна от петгодишния ангажимент и по тази причина и на основание чл.14, ал.1 от Наредба № 11/2008г. следва да възстанови получените до момента компенсаторни плащания в размер на 25 %.

В обобщение на изложеното дотук, съдът намира, че оспореният акт за установяване на публично държавно вземане е законосъобразен на всички основания, посочени в чл.146 от АПК, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 17 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК20131085, със седалище и адрес на управление: [населено място], срещу Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 01-2600/ 4826 от 30.04.2020 г., издаден от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд ”Земеделие”.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от деня на съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: